

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

21. Quibus competit potestas concedendi indulgentias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

qua quis celebrarit aut curaverit celebrare quinque Missas in Capella Ecclesiae sancte Præxidis Romæ : quas indulgentias successu temporis alii idem Pontifices confirmarunt.

Longè tamen aliter mortuis, aliter vivis conceduntur indulgentiæ ab Ecclesia seu summo Pontifice, eis capite. Nam cum vivi, quamdiu vivunt, sub sine tribunali Ecclesiæ militantis, seu Pontificis jurisdictioni, & potestas concedendi indulgentias spectet ad clavem jurisdictionis, ut docet D. Thomas in 4. Dist. 20. q. 3. art. 3 & pater ex c. Quod autem 4. hoc tit. (licet Hostiensis in e. Accedentibus sup. De excess. Prelat. contrarium docere videatur) ideo Pont. potest vivis concedere indulgentias per juridicam absolutionem, seu directè absolvendo illos a penitentiis debitis, quamvis absolvendo solvat etiam & satisfaciat pro ipsis ex prædictis thesauro Ecclesiæ, ut habetur in d. Extravag. Unigenitus. Atque ita non dimittit gratis penas vivis, pro peccatis debitibus; sed dimittit simul solvendo & satisfaciendo pro ipsis.

At vero mortuis, quia non subsunt amplius Ecclesiæ militantis tribunali, ut satis constat ex illo, Quodcumque ligaveris & solveris super terram &c. ideo absque juridica absolutione, per nudam hujus Ecclesiastici thesauri applicacionem, concedit indulgentias, satisfaciendo scilicet & solvendo pro illis ex isto thesauro Ecclesiæ ad eum modum, quo vivi mortui suffragantur Missarum sacrificiis vel precibus oblatis, vel elemosinis datis, vel jejuniis suscepitis, vel aliis denique quibuscumque piis operibus, nomine mortuorum factis; vel quo Princeps aliquis solveret pro reo, in alterius Principis potestate constituto, aliquid ex thesauro sua Reipub. quo ipsius debitum exsolveret.

Et hinc pater, qua ratione dici soleat, indulgentias concedi mortuis seu animabus in purgatorio existentibus per modum suffragii, seu compensationis & solutionis, quia scilicet Pontifex satisfactiones Christi & Sanctorum, tanquam quoddam suffragium immedia-
te illis applicat absque ulla absolu-
tione juridica per se ipse-
pena.

B. II.

§. XXI.

Quibus competat potestas concedendi indulgentias.

1. Competit summo Pont. Concilio Generali.
2. 3. Episcopo, Archiepiscopo Legato summi Pont.
4. Et conceduntur subditi tantum.

1. Competit primò summo Pontifici, tamquam Christi Vicario, & vocato in plenitudinem potestatis, d. Extravag. Unigenitus, can. Quodcumque xxiv. q. 1.

Secundò, Concilio Generali, tanquam representanti Ecclesiam. Ea que potestate ulla est §. 7. nodus Basiliensis.

2. Tertiò, Jure communi & ordinario competit Episcopos in suis diocesibus, e. Quodcumque 4. b. s. Archiepiscopis item in suis provinciis, modo tamen statutum Concilii Generalis non excedant, e. Nostro postulati penit. b. s. id est modò in dedicatione basilicæ ultra annum, & in anniversario dedicationis ultra quadriginta dies non concedant indulgentias, c. Cum ex 14. b. s. Alioquin si excellerint, eas in invalidis decernit Bonifac. VIII. can. fin. b. s. in 6. Quod intellige quoad partem, quam dare non possunt, nam quoad eam, quam dare possunt, semper sunt validæ, Glos in c. Indulgentia b. s. in 6 & in d. c. Cum ex 6. quia utile per inutile non vitatur, e. Vnde De R. 1. in 6.

3. Quartò, Legatus summi Pontificis potest speciales & certas concedere in provincia ubi decretâ, Glos in d. c. penult. b. s. Abbatibus vero, aliisque Prelatis inferioribus, non competit hæc potestas, nisi speciali privilegio vel legitima consuetudine fuerint valenti, e. Accedentibus sup. De excess. Prelat. Glos. in d. c. penult.

4. Ceterum quia concedere indulgentias est jurisdictionis, non vero ordinis, ut dictum est, ideo Pont. mox aique electus est, etiam non sacerdos, concedere eas potest, & similiter Episcopus, mox atque electus est, & confirmatus papalicerit nondum sit consecratus vel sacerdos. Ex eadem causa suis tantum subjectis quis eas concedere potest, d. c. Quod autem non tamen in vitiis quia licet alias aetus jurisdictionis exercenti in invitum possit, non tamen tunc; quando in suscipiente requirit aliquam dispositionem, ut patet in Sacramento Eucharistie. Alia est ratio de absolutione ab excommunicatione.

§. XXII.